

A woman with long hair, wearing a striped shirt, is shown in profile, looking towards a bright sunset. The sun is low on the horizon, creating a warm, golden glow. The woman's hair is blowing in the wind.

Християнска мисъл

БРОЙ 3 ГОДИНА XXIII 2015 г.

ЦЕНА 1,50 лв.

General Conference Session
in San Antonio 2015

Стани! Свети!
Исус идва!
стр.4-9

Да ръкополагаме ли жени?

Равни пред Бога?

стр.10-13

СЪДЪРЖАНИЕ

**СТАНИ! СВЕТИ!
ИСУС ИДВА!**

60-та сесия на
Генералната
конференция на
адвентистите
от седмия ден
стр.4-9, 14-15

**РАВНИ ПРЕД
БОГА?**

Да ръкополагаме
или да не
ръкополагаме
жени?

Пастор
Борислав Йорданов
стр. 10-13

Sancta Simplicitas!

600 години от
смъртта на Ян Хус
стр.16

стр. 2

Християнска мисъл

Издание на ЦАСД-България
Председател Венцислав Панайотов
Главен редактор: Теодора Николова

АДРЕС: 1839 София, кв. „Враждебна“, ул. „8“ №49;
тел. 840 62 53; e-mail: theonik@abv.bg ISSN 1310-8654

Забелязала съм, че малките деца се страхуват от изкривените огледала.

Тези, които те показват в изопачена форма и размер. Ние, възрастните, просто се смеем на образите в тях. Защото знаем, че ефектът е илюзорен и няма нищо истинско в отражението отсреща.

Дадох си сметка, че страховете ни са като изкривено огледало. Отразяват обратно към нас една самоизмама.

Страховете ни са тези, които ни разсейват по пътя към целите ни, карат ни да се съмняваме в потенциала си и притъпяват страстта ни за вършене на нещата. Бог ни е създал с възможности да направим наистина велики неща в този свят, но неговият враг идва с най-силното си оръжие да ни отклони от Божия призив - страха.

Страхът е попречил на много компании да стартират.

На много книги да бъдат написани.

На много истински истории да се случат.

Заглушил е добри свидетелства, за да не бъдат изказани на глас.

Отчуждил е десетки семейства.

Приковал е на едно място хиляди хора, за да не направят крачка напред.

Унищожил е хиляди надежди и мечти.

Страхът може да бъде мощен звяр. Колкото повече го похранваме, като вярваме на лъжите му, толкова повече сила му даваме. Той парализира нашите мисли и блокира действията ни. Обхваща ни изцяло. Как ще му устоим?

С ИСТИНАТА. Защото ИСТИНАТА го повала на мига.

„Най-накрая, братя, всичко, което е истинно, което е честно, което е праведно, което е чисто, което е любезно, което е благодатно, ако има нещо добродетелно и ако има нещо похвално - това зачитайте“ (Филип.4:8).

Можем да се фокусираме на онова, което е истинно, докато ИСТИНАТА изчисти напълно страховете ни. Следващият път, когато усетим, че сме се забатачили в негативни мисли и страхът мощно пълпи и расте в нас, съществено важно е да си напомним онова, което е истинно. Това е единственият начин, по който можем да противодействаме. Истината ни прави смели и ни изпълва със смисъл. Дава ни вдъхновение и надежда.

Не бива да позволим на съмненията и опасенията си да ни пленят и отделят от призванието, което имаме за този живот. Нито да спираме да се движим по пътя на дадената ни от Бога посока.

Ден след ден...

Катя Купенова

стр. 3

Стани! Свети! Исуси! Дъва! 2015 / 2-11 юли 2015 Сан Антонио, Тексас

60-ТА СЕСИЯ НА ГЕНЕРАЛНАТА КОНФЕРЕНЦИЯ НА АДВЕНТИСТИТЕ ОТ СЕДМИЯ ДЕН

60-ТА СЕСИЯ НА ГЕНЕРАЛНАТА КОНФЕРЕНЦИЯ НА АДВЕНТИСТИТЕ ОТ СЕДМИЯ ДЕН - събитието, което стои за това название, със сигурност внушава дълга традиция. И няма как това да не е така. Църквата на адвентистите от седмия ден съществува над 150 години като организирана общност.

Някога малката група обвържани и отчаяни вярващи се е превърнала в църковна структура с реално присъствие в повечето държави на нашия свят. Със своите 18 милиона членове тя е добре подредена на всичките си нива - от местната църква, конференции и съюзи, до дивизии и Генералната конференция. Подобна стройна структура е едно безспорно благословение и предимство, но същевременно и огромно предизвикателство. Да мотивираш, насърчаваш и ръководиш църква с тако-

ва огромно социално, културно и етническо разнообразие не е лесна задача. Единствено Божието провидение и ясното съзнание за мисия могат да сплотят, обединят и вдъхновят всички тези хора, пръснати по лицето на цялата земя.

Нашата малка българска делегация, състояща се едва от петима членове, се сблъска с това разнообразие още по време на дългия си полет за Сан Антонио - града, в който се проведе сесията. След два полета от София през Амстердам до Атланта отмервахме с нетърпение оставащото време до последния ни полет за

Сан Антонио. Вече порягъчно уморени и с нагласата за едно скучно чакане пристигнахме рано на гейта. С наближаване времето на полета започнаха да се стичат все повече и повече пътници. Чух някой, застанал зад мен, да ме заговоря на немски. Най-малко очаквах това да се случи в САЩ. Когато се обърнах, учудването ми нямаше граници. Пред мен стоеше в цял ръст мой стар приятел, състудент от Ангола, с когото сме живели в една стая, и който не бях виждал близо двадесет години. Радостта ни нямаше граници. Оказа се, че той не е единственият адвентист наоколо. Почти целият самолет се напълни с братя и сестри от най-

Избор

Делегатите на 60-та Генерална конференция преизбраха, с огромно мнозинство, действащия президент Тед Уилсън. „Божие то намерение за Неговия народ е да устои вярно, наша отговорност е да направим това заедно“, заяви Уилсън след избора му.

Одобреността за него и екипа му е особено висока сред адвентистите от Африка, Азия и Латинска Америка. Гласуването срещна няколко препятствия, след като част от делегатите предложиха кандидатурата му да бъде върната към номиниращата конференция. Оружия излязоха с идеята изборът да бъде таен. След разглеждането им и двете предложения бяха отхвърлени. Данните след преброяването показват, че повече от 80% от над 2400-те делегати участвали в гласуването са направили избор в полза на Тед Уилсън. На пресконференцията, проведена непосредствено след избирането му, Уилсън потвърди, че фокусът на работната му ще бъде да търси единство в църквата, като набляга върху духовните аспекти на молитвата и начина, по който Бог сближава хората чрез служба за Него.

различни страни, започвайки от съседна Македония и стигайки до далечни и екзотични държави от Африка. Какво невероятно човешко разнообразие, колко много различия и въпреки това радостни лица на хора, които не се познават, но са изключително доволни от възможността да се запознаят с други хора, които изповядват същата вяра и

имат същата надежда. В подобни моменти разбираш какво е църквата и нейната трансгранична сила да обединява и свързва хора въпреки техните различия. Изведнъж думите на апостол Павел започват да звучат с нова сила, напълно приложими в ситуацията: „Има едно тяло и един Дух, както и бя-

ма конференция се провежда от 1-11.07.2015 в Сан Антонио, Тексас, САЩ, град, който е събрал в себе си мексиканската и американската културна традиция, като е успял да ги съхрани в едно интересно съчетание, вливайки техните различия в красиво и неповторимо единство. Сесията на Генералната конференция е най-голямата работна среща

Българската делегация

Българската делегация бе малка, състояща се едва от петима членове.

(Втори ред, от ляво надясно) Борислав Йорданов, пастор Стефан Стефанов, Антония Златкова (квотата на миряните), пастор Венцислав Панайотов (председател на Съюза на ЦАСД), Малин Грозев (първи ред, квотата на миряните).

хте призвани към една надежда на званието ви: един Господ, една вяра, едно кръщение един Бог и Отец на всички, Който е над всички, чрез всички и във всички., (Еф. 4:4-6)

Сесията на Генерална-

на църквата, която се провежда на всеки пет години. Тя е върховният орган на управление на световната ЦАСД. По време на това мащабно събитие освен дълбоко духовно общуване в молитва, хваление и слово, освен обмена на

идеи и създаването на безценни контакти, църквата избира ръководства на Генералната конференция и на 13-те дивизии и прилежащите полета, гласуват се промени в църковния наръчник и други основни документи, приемат се становища и решения, касаещи бъдещето на църквата. Един от първите въпроси, на които бе даден отговор, бе кой

ще застане начело и ще поеме ръководството на световната църква. Общо 2410 делегати участваха в този избор. За председател на Генералната конференция бе избран добре познатият и в България от посещението му през миналата година в София, п-р Тед Нийл Уилсън. Негови помощници ще бъдат: секретарят - п-р Джу Ти Инг, човек с уникално чувство за хумор, но и с голяма страст за мисията на църквата и финансовият директор - п-р Хуан Престол. По време на сесията бе избрано и ръководство на Интеревропейската дивизия, към която принадлежи и Българският съюз в състава: председател - п-р Марио Брито, секретар - Барна Магаароши, финансов директор - Норбърт Ценз.

Продължава на стр. 8

Интераме- риканска дивизия

Интерамериканска дивизия е една от най-активните и поради експлозивното нарастване на членството в Централна и Южна Америка все по-влиятелна дивизия в делата на световната църква.

Световна църква

По време на първата сесия на Генерална конференция през 1863 г. в Батъл Крийк, Мичигън, двацет делегати представляват шест местни конференции. По това време членството наброява 3500 души, разпределени в 125 църкви, с 22 ръкоположени и 8 лицензирани пастори. Днес, по време на 60-та Генерална конференция, през 2015 г. официалните делегати бяха 2571. Те представляват 18 479 257 адвентисти от седмия ден от всеки един обитаем континент. Всички те са обединени в 132 съюза и 633 конференции/мисии. Започнатото от Бог преди век и половина се е разраснало експоненциално за изминалите 152 години!

Статистически промени

Изпълнителният секретар на ЦАСД представи по време на конференция множество статистически данни, представящи демографските промени, настъпващи в световната църква. Мнозина църковни историци са отбелязвали, че през изминалите 50 години центърът на християнството се измества от Северна Америка и Европа (т.нар. Глобален Север) към Африка, Азия и Латинска Америка (т.нар. Глобален Юг). В сърцето на християнството - Европа - влиянието му постепенно се изличава, а в Африка, Азия и Латинска Америка се разраства със спираци дъха темпове. Глобалният Север е съставен от богати, силно индустриализирани, традиционно евангелизираци континенти, докато Глобалният Юг е историческо мисионско поле. Тази тенденция в световното християнство е идентична със случващото се и в адвентната църква. На Генералната конференция научихме, че адвентистите в Глобалния Север (САЩ, Европа - историческото рождено място на адвентизма) са едва 9% от църквата като членска маса. Днес 91% от църковното членство се намира в Глобалния Юг (Централна и Южна Америка, Африка и Азия). На тази ГК бяха приети 35 нови съюза в църковната ни организация. От тези 35 нови съюза само един е от „глобалния север“ (Финландия).

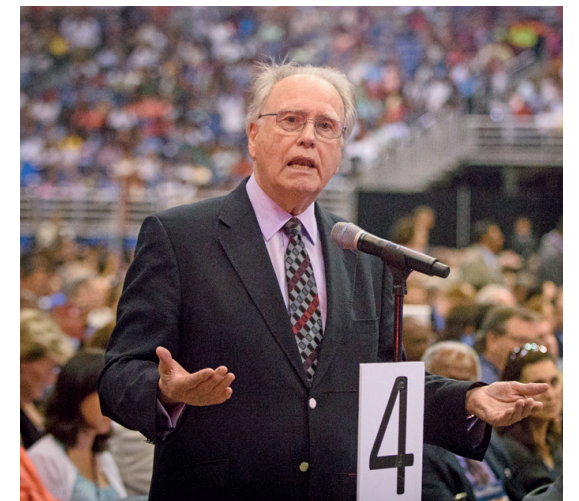
Ръкополагане на жени

Един от ключовите моменти по време на конференцията. Делегатите гласуват по въпроса за ръкополагането на жени. Интересен е фактът, че според Adventist News Network 83% от делегатите са мъже, срещу само 17% жени, докато в световен мащаб броят на жените членове на църквата далеч надхвърля този на мъжете. Това поставя въпроса доколко точно представяме световната членска маса.

Вицепрезиденти на ЦАСД

Броят на вицепрезидентите бе чувствително намален на шестима. От ляво надясно (с брачните им партньори) - Ела Симънс, Артур Щеле, Джофри Мбуана, Гилермо Биаджи, Абнър Де Лос Сантос и Том Лемън (самостоятелен, вдясно) биват представени непосредствено след избора им. Според някои делегати намаляването на вицепрезидентите е неподходящо в момент на безпрецедентен растеж в членската маса на световната църква. Въпреки намаления състав обаче, шестимата увериха събраните, че в следващите пет години ще има много силен акцент върху разнасянето на мисионската вест.

Мнения

Ян Полсен, бивш президент на световната адвентна църква бе един от защитниците на идеята местните съюзи да могат сами да решават дали жени да бъдат ръкополагани и като пастори, а не само като старейшини (втората практика остана без изменения).

Параг на нациите

Част от парада на нациите, в който и малката българска група взе участие.

Дискусии

Търпеливото изчакване на безкрайните опашки за отправянето на забележка или коментар по време на дискусиите, се превърна в една от емблемите на конференцията. Очевидно любовта към словото е тясно преплетена с адвентния дух.

Продължава от стр.5

Църквата избира тези хора и Бог ги натоварва с отговорната задача да я водят през бурното съвремие, задача непосилна за който и да е човек, но възможна за Бог, който избира, упълномощава и дава способности.

Може би най-очакван от всички делегати и гости бе въпросът

ръкополагане е повдигана многократно от някои полета на световната църква, в които се усеща нуждата от ръкополагане на жени като пастори. Молбата бе да бъде разрешено на отделните дивизии, съобразно нуждите им, да взимат решение за ръкополагането на жени за пасторско служене. По този повод преди три години Генералната конференция

ци, противоположни в своята същност. Така се стигна и до поставянето на дискусията на сесията на Генералната конференция. По време на разискванията се усещаше особеното възмущение, от което бяха обхванати много от присъстващите. Явно въпросът за женското ръкополагане се бе превърнал в твърде същностен, по някакъв начин бе станал ембле-

60-ТА СЕСИЯ НА ГЕНЕРАЛНАТА КОНФЕРЕНЦИЯ НА АДВЕНТИСТИТЕ ОТ СЕДМИЯ ДЕН

за ръкополагането на жени за пасторско служене. По странен начин тази тема, която не е централна за нашата вяра и практика, се превърна в основна и значима, до там, че ѝ бе отделен един цял ден от работата на сесията. Темата за женското

създаде специална комисия, която да изследва въпроса в дълбочина и да излезе с конкретно предложение. Резултатите не бяха обнадеждаващи, защото въпросната комисия не успя да достигне до едно-единно становище, а представи три различни пози-

матичен. Заг конкретния проблем прозираха и други от рода на това, как тълкуваме Библията? Какво ни е отношението към действителността и какъв светоглед определя херменевтиката ни като църква? А това са вече важни, значими и приоритетни

Вицепрезиденти Генерална конференция на АСД

Ела Симънс

Вицепрезидент на Генералната конференция на адвентистите от седмия ден

Джофри Мбуана

Вицепрезидент на Генералната конференция на адвентистите от седмия ден

Абнър Де Лос Сантос

Вицепрезидент на Генералната конференция на адвентистите от седмия ден

Артур Щеле

Вицепрезидент на Генералната конференция на адвентистите от седмия ден

Гилермо Буаджи

Вицепрезидент на Генералната конференция на адвентистите от седмия ден

Том Лемън

Вицепрезидент на Генералната конференция на адвентистите от седмия ден

въпроси, на които църквата със сигурност трябва да отдели достатъчно време и да говори за тях по същество. В крайна сметка с 59% делегатите отхвърлиха възможността дивизиите сами да решават този въпрос и на практика се запази настоящето състояние, а именно, че в рамките на ЦАСД жени не могат да бъдат ръкополагани за пасторско служене. Интересно бе да се наблюдава, че и в България, въпреки че при нас този въпрос не стои на дневен ред, имаше различни виждания, които отразяваха основните тенденции в световния адвентизъм. Разговорът по тази и други сходни теми е необходим и може да бъде плодотворен, стига да не измества фокуса от централните за вярата ни въпроси и от мисията на църквата. Има опасност такъв род занимания да ангажират прекалено много енергията на църквата в една деструктивна посока и да доведат до безплодни спорове, раждащи

ненужно напрежение и генериращи дух на конфронтация. Църквата е застанала зад една конкретна позиция и би било добре за нейното единство и бъдеще всеки да се съобразява с взетото решение. „Стани! Свети! Исус идва!“, - това бе мотото на 60-та сесия на Генералната конференция. Слоган, който много точно и ясно описва сърцевината на надеждата ни като адвентисти. Да, ние идваме от различни страни. Ние носим със себе си своите култури, възпитание, местни традиции и разбирания. Но има Един, Който ни събира и обединява и това е Господ, Исус Христос. Ние сме част от едно световно движение наречено Църква на адвентистите от седмия ден, не защото църквата е безпощадна, а защото Бог е такъв. Точно Той очаква от всеки един Негов последовател да подкрепя църквата, да не руши нейните устои и да не всява съмнение в нейната вяроност. Църквата е изградена от

хора, но грешките на отделната личност не правят църквата по-малко призвана или отхвърлена от Бога. Бог е създал своята църква и Той е Този, Който отговаря за нея докато дойде и я вземе при Себе си, както младоженецът се събира със своята любима. Едно от нещата, които научих лично за себе си по време на тази сесия на Генералната конференция е, че трябва да подхождам към живота и всички проблеми, с които той ме конфронтира, с много по-голямо доверие в Бог и в Неговата сила, любов и прошка. Добре е, че Бог държи събитията в Своите ръце и това, което Той е започнал, със сигурност ще го доведе до успешен край.

Експертна Интеревропейска дивизия

Марио Брито

За председател на Интеревропейската дивизия, към която принадлежи българската църква, бе избран Марио Брито.

Пастор Марио Брито е добре познат на българските адвентисти и е посещавал много пъти България. Добре известен е с любящото, етично и изключително пасторско отношение към всеки. Завършил е Университета в Ендрюс в САЩ с магистърска степен по теология. Бил е пастор в Португалия, президент на Португалския съюз, ръководител на отдел „Съботно училище и лично служене“ в Интеревропейската дивизия, от която Българският съюз е част. От 2010 г. до днес той ръководи Пасторския отдел към Интеревропейската дивизия.

Пожелаваме му успех в трудното и отговорно поле на ръководител на Дивизията.

Барна Магиароши

За секретар на Дивизията беше избран Барна Магиароши (румънец). Досега той беше ръководител на отдел "Образование".

Норбърт Ценз

За финансов директор беше избран досегашният, изпълняващ длъжността и през предния мандат - Норбърт Ценз.

П-р Венцислав Панайотов
- председател на Съюза на ЦАСД -
България и делегат на 60-та Генерална конференция на ЦАСД

стр. 10

Правни пред Бога?

“
Не винаги
мъже са
най-добре
подготвени
за
успешното
управление
на една
църква.”

Елън Уайт

Manuscript Releases,
vol. 19, p. 56

Да ръкополагаме или да не
ръкополагаме жени?

Въпросът за ръкополагането на жените за пастори се оказа тема, към която имаше най-голям интерес на проведената сесия на Генералната конференция в Сан Антонио през юли 2015. По време на заседанието по тази тема имаше почти толкова заинтересовани наблюдатели в залата, колкото се събираха на съботните богослужения на самата сесия. Броят на делегатите, желаещи да се изкажат на шестте микрофона, беше десетократно по-голям, отколкото на другите заседания, на които се обсъждаха промени във формулировката на доктрините и в църковния наръчник.

Осъзнавайки потенциала на поставената дискусия да се превърне в проблем, през последните години наблюдавах внимателно усилията на ръководството на църквата да намери най-доброто му разрешение. Т.е. от сесията на ГК през 2010 в Атаманта, когато беше отправено искане от президента на Пенсилванската конференция отново да се изследва от църквата въпросът за ръкополагането¹, до участието ми като делегат на сесията на ГК през 2015 в Сан Антонио, не съм пропускал нищо значимо от опитите на църквата да разреши този спорен проблем.

Историята на въпроса

Проблемът с ръкополагането на жени е много стар, не само в историята на нашата църква, но и в историята на християнската църква. Така например Канон XI на Лаодикийския събор (364) забранява ръкополагането на жени за старейшини. А в папско писмо от края на V-ти век е порицано участието на жените „в службите на мъжкия пол“.²

Сред адвентистите от сегия ден традиционно жените не са били ръкополагани за пастори. Но са служели като лицензирани служители, които евангелизирали и проповядвали, без да имат право да кръщават и дават Господна вечеря. От 1872 до 1922 г. между 3 и 14 процента от проповедническото тяло на църквата са жени.³ Още по-интересно е, че през 1881 г. на сесията на ГК е имало предложение, ако жена притежава необходимите качества за тази позиция, тя да бъде отделена

чрез ръкополагане за работата на християнска служба като пастор. Но този въпрос не е бил гласуван, а само препратен до една комисия от трима души и така потънал в забвение.⁴

Единствената жена, която притежавала документ за ръкоположен служител сред адвентистите, била Елън Уайт. Тя самата посочва, че е ръкоположена от Бога.⁵ Този очевиден призив свише е основанието да ѝ бъде издаден документ от църквата за ръкоположен служител.⁶

По съвет и препоръка на Елън Уайт в църквата били ръкополагани жени за дякони. Има документирани свидетелства за една служба на такова ръкополагане, извършено от нейния син.⁷ А още по-интересно е изказването на Елън Уайт, че „не винаги мъже са най-добре подготвени за успешно управление на една църква“.⁸ Това ни дава основание днес да следваме политиката, че жени могат да служат като старейшини на местни църкви и да бъдат отделени чрез ръкополагане за тази служба.

Няколко са ключовите моменти от по-съвременната историята на въпроса за ръкополагането на жени. В резултат на отправено искане към ръководителите на ГК, през 1973 г. е сформирана специална комисия, която да разгледа ролята на жената в църквата. Тази комисия от Мохавен (позната с името на селището, където се събира) препоръчва жени да бъдат ръкополагани като местни старейшини, а онези с подходящо обучение - като помощници в пасторската грижа. През 1975 г. (и отново потвърдено през 1984) годишното съвещание на изпълнителния комитет на ГК гласува, че жени могат да служат като старейшини и да бъдат ръкополагани за тази позиция.⁹ През 1989 г. същият ръководен орган на ГК гласува „онези, независими от пола, които са приети за упълномощени служители или лицензирани служители, да могат да извършват по същество пасторските функции на един ръкоположен служител на евангелието в църквите, където са назначени“. Условие е дивизията да разрешава това положение, ако личностите имат подходящото пасторско обучение, ако служат на пълно работно време и са избрани за местни църковни старейшини.¹⁰

Продължава на стр.12

стр. 11

Правни

пред Бога?

Продължава от стр.11

От друга страна, през 1990 г. на сесията на ГК се гласува жени да не бъдат ръкополагани на този етап, а на сесията през 1995 г. се отхвърля предложението да се позволи на всяка дивизия сама да решава дали да бъдат ръкополагани жени за пастори.

Изучаването на въпроса

След отправеното искане на сесията на ГК през 2010 г. (за което вече споменах в началото) се взе решение от изпълнителния комитет на ГК за спартиране на процес на изследване на теологията на ръкополагането и в частност ръкополагането на жени. Този изследователски процес включваше¹¹ (1) изучаване на въпроса от библейските изследователски комитети към всяка дивизия, чиито заключения и доклади бяха гласувани от дивизионните ръководства. (2) Изпълнителният комитет на ГК създаде специална комисия за изследване на теологията на ръкополагането. Този работен екип разгледа различни изследвания и доклади по въпроса, включително и тези от дивизионните изследователски комитети и излезе с обобщен доклад.¹² (3) Този доклад се разгледа от ръководителите на ГК и се представи на годишното съвещание на изпълнителния комитет на ГК през 2014 г., където и се гласува да бъде представен въпросът на сесията на ГК през 2015 г. Тъй като комисията за изследване на теологията на ръкополагането не беше единна и сред членовете ѝ се формираха три позиции, ръководителите на ГК и по-специално президентският съвет формулира изявление с въпрос¹³. Именно то беше гласувано на годишното съвещание през 2014 г., за да бъде представено на сесията на ГК през 2015 г.

Особен интерес представлява изявлението на вицепрезидента

и директор на Библейски изследователски институт Артур Щеле по повод категоричното единомислие по темата в президентския съвет. Съветът е счел, че когато проблемът няма теологично разрешение (а е ясно, че този проблем няма такова), администраторите трябва да го разрешат еклезиологично.¹⁴

Въпросът на сесията

Въпросът, който беше поставен за гласуване пред всички нас, делегатите на сесията в Сан Антонио, беше:

„След вашето задълбочено изучаване на Библията, писанията на Елън Г. Уайт и докладите на изследователските комисии за ръкополагането, и след вашето внимателно обмисляне на това, което е най-добро за църквата и изпълнението на нейната мисия, допустимо ли е за изпълнителните комитети на дивизиите, когато те смятат, че е подходящо на техните територии, да осъществят необходимото за ръкополагането на жени за евангелско служене? Да или Не.“

Делегатите имаха по две минути за изказване по темата. Бе представена гумата и на бившия президент на ГК, Ян Полсен, който апелира за положителен вот. Новоизбраният президент на ГК, Тед Уилсън също направи изявление, в което обаче не сподели своята позиция открито, но заяви, че тя е известна и той вярва, че е основана на Библията. Мнозина делегати не успяха да се изкажат (сред тях и един от българските представители), поради изтичане на времето на работното заседание.¹⁵

„Разрешението“ на въпроса

Делегатите на сесията прис-

тъпиха към гласуване чрез таен вот със специално предварително подготвени бюлетини. Резултатът от гласуването беше 1381 гласа „не“, 977 гласа „да“ и 5 въздържали се.¹⁶

Една от възможните интерпретации на този пореден вот против ръкополагането на жените за евангелско служене е, че това е веднъж завинаги разрешение на този спорен въпрос. Друга възможна интерпретация на гласуването е, че вотът реално нищо не разрешава от проблемите с различията на мненията по темата.

Изказването на президента Тед Уилсън след гласуването е показателно за различните анализи на вота. Според него резултатът от гласуването означава, че „ние поддържаме настоящата политика“ и това просто възпрепятства дивизиите на църквата да вземат решения за ръкополагането на жени. Но той каза, че гласуването не се занимава с това жени да бъдат ръкополагани като старейшини на местни църкви, една практика, основана на църковната политика, която се прилага от няколко десетилетия.

Освен това, Уилсън каза, че гласуването не е било свързано с упълномощените служители, които според църковната политика могат да бъдат мъже и жени. „Така че нека бъдем наясно за това, което беше гласувано в сряда. - каза той - Сега ние сме обротно при нашето първоначално разбиране и аз бих насърчил усърдно всички да се придържат към това, което беше гласувано. Но не влагайте в гласуването други неща, които не се съдържат във вота. Има нужда да сме честни, открити и всички имаме нужда да приемем това, което бе гласувано на сесия на ГК.“¹⁷

Смисълът на това изказване

на президента бе потвърден от изявлението на Северноамериканската дивизия,¹⁸ която приема вота и ще се подчини на това решение. Изявлението продължава като заявява, че гласуването не забранява на жени да служат като упълномощени църковни пастори, нито им забранява да бъдат ръкополагани като старейшини на местни църкви, както и като дяконеси. Затова дивизията ще насърчава онези, които служат по този начин, да продължават да го правят и ще следва работната политика на ГК по тези въпроси.¹⁹

В заключение по въпроса...

Огромното внимание и ресурсът от време и усилия, които този въпрос погълна, за да бъде разрешен, ме натъква като пастор и адвентист. Не за първи път нещо, което е периферно за сърцевината на нашата библейска вяра и мисия, може да ни раздели и да смути единството ни, необходимо за достигане до хората с евангелието.

Гласовете, които определят този въпрос като доктринален и морален императив и заклеймяват хората с различна позиция като отстъпници от верността към Библията, са изключително опасни за единството на църквата. И ако е очевидно, че ръкополагането на жените не е въпрос на спасение, нито морално и доктринално нарушение, то използването на публичното влияние, за да се поляризира църквата по теми,

Гласовете, които определят този въпрос като доктринален и морален императив и заклеймяват хората с различна позиция като отстъпници от верността към Библията, са изключително опасни за единството на църквата.

И ако е очевидно, че ръкополагането на жените не е въпрос на спасение, нито морално и доктринално нарушение, то използването на публичното влияние, за да се поляризира църквата по теми, които не са ясни библейски заповеди, почти сигурно е грях срещу тялото Христово.

които не са ясни библейски заповеди, почти сигурно е грях срещу тялото Христово.²⁰

Затова бих желал да поставя точка на тази статия с апела на президента Тед Уилсън след вота: „Сега е времето да се обединим под изпръсканото с кръв знаме на Исус Христос и с Неговата сила, а не с нашата сила. Сега е времето да се обединим в нашата мисия като Христова църква.“²¹

¹ <http://news.adventist.org/all-news/news/go/2010-07-02/adventist-church-administration-commits-to-comprehensive-study-of-ordination/>

² Б. Йорданов, „Ръкополагане на жени за пастори и старейшини - исторически преглед“, с. 3: <http://sdabg-college.org/materials/view/90>

³ Пак там, с. 6

⁴ <http://www.lightbearers.org/a-closer-look-at-womens-ordination/> (6 часма Historical Background)

⁵ Пак там. (6 часма Creation Order)

⁶ Б. Йорданов. Цит. пружб. с. 6

⁷ Пак там.

⁸ Manuscript Releases, vol. 19, p. 56

⁹ Б. Йорданов. Цит. пружб. с. 7; бук оуе: https://www.adventistarchives.org/1973-5-mohaven_kakmo_u_https://www.adventistarchives.org/gc-executive-committee-extracts-on-ordination.pdf

¹⁰ <https://www.adventistarchives.org/gc-executive-committee-extracts-on-ordination.pdf>, с. 82

¹¹ <http://archives.adventistreview.org/article/4877/archives/issue-2011-1531/31-cn-process-timetable-to-review-theology-of-ordination>

¹² <https://www.adventistarchives.org/final-tosc> (на български: <http://sdabg.org/documents/utis.php?action=download&fileame=finaltoscreportbg.pdf>)

¹³ <http://www.adventistreview.org/church-news/annual-council-sends-women%E2%80%99s-ordination-question-to-gc-session>

¹⁴ <http://spectrummagazine.org/article/jared-wright/2014/10/12/artur-stele-no-theological-solution-womens-ordination>

¹⁵ <http://news.adventist.org/all-news/news/go/2015-07-08/delegates-vote-no-on-issue-of-womens-ordination/>

¹⁶ Пак там.

¹⁷ <http://news.adventist.org/all-news/news/go/2015-07-10/gc-president-says-ordination-vote-doesnt-change-current-policy/>

¹⁸ Пак там.

¹⁹ <http://www.nadadventist.org/article/1073742996/news/current-newspoints/7-10-15-clarification-on-the-roles-of-women-in-ministry>

²⁰ <http://www.lightbearers.org/a-closer-look-at-womens-ordination/> (6 часма Testing Truth)

²¹ <http://news.adventist.org/en/all-news/news/go/2015-07-08/delegates-vote-no-on-issue-of-womens-ordination/>

Усещането е несравнимо

Винаги когато съм чувал понятието "Генерална конференция", съм се питал какво ли представлява, какво се прави там, кой ходи там. Благодаря на Бог, че имах възможността да открия отговорите на тези въпроси от личен опит. Тази година имах привилегията да присъствам на юбилейната 60-та Генерална конференция. Вълненията относно предстоящата среща започнаха с подготовката на необходимите документи за наближаващото събитие. Времето за подготовка направо отлетя като птица, докато не се озовах пред терминала на летището. Очаквах ни 3 полета, които ни отнеха около 24 часа заедно с времето за престой на летищата и пристигането до мястото за настаняване. Първите впечатления за обхвата на предстоящата конференция започнаха още със слизането на летището - на него и из целия град имаха монтирани транс-

паранти с логото на ЦАСД за предстоящото събитие. Целият град и местните власти бяха подготвени за нас. Когато някой полицай забележеше, че търсим пътя към залата, с усмивка ни поздравяваше и учтиво ни показваше пътя. Улицы около залата бяха отцепени, за да може да се придвижваме свободно, на всяко кръстовище имаше полицаи, които регулираха движението и се грижиха за сигурността. Пътят до залата за хранене е бил специално асфалтиран, за да може за по-кратко и бързо да се стига до там. В залата за провеждане на събиранията за работните срещи, както и за духовните части, грижливо беше определено място за всяка дивизия. Предвидени бяха местата за всеки, който е част от всичко това. Впечатли ме също така и изготвената програма за всеки ден. Цялата част на деня беше опозотворена максимално с утринно бдение и проповед,

Малин Грозев -

Делегат на 60-та генерална конференция от квотата на миряните

супрешна и следобедна работна сесия, вечерна програма, състояща се от музикална част, време за представяне докладите на всяка дивизия и накрая проповед. И така в продължение на 10 поредни дни. За всяко нещо имаше човек, който отговаря и който знае какво прави.

Интересното за мен в работните срещи бяха дебатите по представяните въпроси. Ние сме различни хора от различни части на света, такива бяха мненията и коментарите на делегатите. Много често крайното решение не идваше лесно, тогава някой ставаше и призоваваше да се разделим на групички по двама или трима, и да се помолим. Представете си около 2500 делегати, разделени на двама и трима, да се молят. Молеха се също и посетителите, които имаха възможност да наблюдават сесиите. Църквата искаше Божи-

ята намеса и мъдрост за взимането на решенията. Молихме се и по време на утринното бдение и във всеки удобен момент. Тед Уилсън (председател на ГК) многократно излизаше пред всички, призовавайки ни да се молим, да бъдем единни и да гледаме към Исус. С Неговата помощ успяхме да свършим планираните задачи. Кулминацията на 60-тата юбилейна Генерална конференция беше в събота. Някой спомена, че в залата сме били около 70 000 човека. Усещането, чувството, когато това множество запее, е несравнимо. Беше като прелодия към това, което ни очаква в небето - да пеем всички събрани около стъкленото море. Надявам се всички да сме горе и то скоро! Тед Уилсън призова да се молим тази ГК да бъде последна. Тя ще бъде такава, ако изпълним нейното мото: Стани! Свети! Исус идва! Амин

Street Art Mission

Част от съботната програма акцентираща върху различните форми за представяне на евангелската вест сред многообразните възрастови и социални групи.

Кръщение

В петък вечерта бе извършено кръщение, на което мнозина заявиха вярата си в Бога и принадлежността си към адвентната църква.

Хорал

Изпълнителите от „Орион“ бяха едни от многото, които участваха в музикалното служене.

“Обикновената” събота

ките ни не отекнаха. Огледах се - над 40 000 лица, гледащи радостно към подиума напред. Лееха се божовдъхновени думи, докосващи сърцето и песни, каращи те да се преклониш пред Този, с Когото бяхме дошли да се срещнем. В един момент камерният оркестър засвири, тълпата се изправи на крака и запя гръмко и тържествено - „Той е Цар и идва отново!“

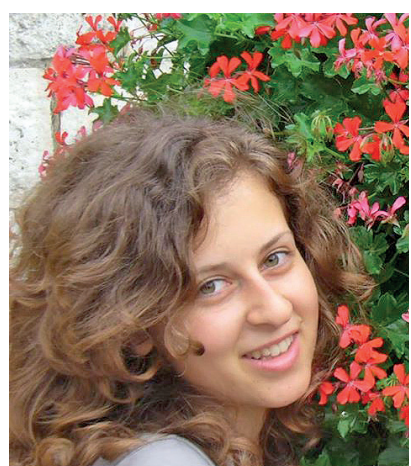
Аз замлъкнах. Той е Цар и идва отново и нищо друго нямаше значение. Онзи, Който бе до мен във всяка трудност, Онзи, Който ме бе възлюбил и за Който няма нищо невъзможно и Когото аз обичам, искаше да дойде. И Неговите исках да дойде. Съзнанието ми рисуваше картини на отворени гробове, слава и нямаше думи, и за какво бяха, нали очите говореха със

съзри... Все „обикновено“. Аз мълчах и гласът ми трепереше. А какво ли ще е на небето - над 40 000 хиляди от онези, които Го обичат; не в зала, а в необятното пространство, не с болка от живота и очакване, а с настояща радост и трепет, и благодарност. Все „обикновено“.

И се роди мечта - всяка събота да е така „обикновена“.

Антония Златкова -

Делегат на 60-та генерална конференция от квотата на миряните

Казват, че най-красивите моменти в живота са тихите; онези, за които фейсбук не знае, нито онези, които разказваш пред голямата и шумна компания. И красивото някак все се ражда в такава форма, че сложиш ли го в думи, то се стопява, защото кой може да обясни чувството да си обичан и да имаш Неговия мир и надежда... Все „обикновени“ неща.

И тогава беше обикновено - закусихме, облякохме се и типично за събота - забързахме към Конгресната зала. Но този път, прекрачвайки прага ѝ, стъп-

Sancta Simplicitas!

Адаптирана (от "Протестантска история")

През 2015 г. се навършиха 600 години от смъртта на известния мислител, реформатор и проповедник Ян Хус, преподавател и ректор на Карловия университет. Когато го привързали за стълба и натрупали около него дървата за кладата, придружаващият го кардинал му предложил за последен път да се отрече от учението си. Ян Хус категорично отказал оставайки верен на думите от своята проповед: „Ако забележа в заповедите на папата нещо, противоречащо на истината, то аз никога няма да се подчиня, дори ако поставите пред мен огън, приготвен за изгаряне на тялото ми!“

стр. 16

За кои идеи е изгорен

Ян Хус е силно повлиян от английския теолог Джон Уиклиф (1331-1384). Хуситското учение в началото на 15 век съдържа почти буквално идеите на Уиклиф, приложени в чешката реалност. Ян Хус превежда Библията на говорим чешки език, съставя чешка граматика и пише проповедите си на чешки език. Остро критикува пороците на висшето духовенство. Той поучава, че църквата е невидима, определена от Бога и никоя видима църква или свещеник не може да определи кой може да стане част от нея. Хус поддържа чисто протестантското учение, че спасението на душата не зависи от връзките с видимата църква, а от личното взаимоотношение между човека и Бога. Хус се обявява против две конкретни църковни практики, а именно: индулгенции и отслужване на литургии за мъртвите.

Влиянието на Хус

Със своите проповеди и лекции пред студентите в Пражкия университет той става безспорен водач на чехите в борбата им срещу германското влияние и католическия клерикализъм. Хус е считан за първият реформатор, живял сто години преди Лутер, Калвин и Цвингли. Смъртта му довежда до масово народно движение в Чехия известно като Хуситски

войни, повлияли значително на духовния облик на Европа през 15 и 16 век, смятани и до днес за символ на борбата за свобода и справедливост.

Изгарянето

Ян Хус бива отлъчен от Църквата и през 1412 г. е принуден да напусне Прага. Три години по-късно е призован да се яви на съд пред Констанцкия събор в град Констанц, Германия. На 6 юли 1415 Хус е осъден като еретик. Предложено му е да се откаже от убежденията си и да спаси живота си, но той не приема. Кладата е запалена не с друго, а с преписи на чешките преводи на книгите на Уиклиф.

Изразът „Свещена простота“

Тъй като огънят не се разгорял бързо, една старица, случайно попаднала на мястото на екзекуцията, хвърлила няколко сухи съчки в огъня. Виждайки това, Ян Хус, чийто съзнателен живот преминал в защита на бедните, произнесъл: Sancta Simplicitas!, или „О, свещена простота!“

Пророчеството на Хус

Обхванат от огнените пламъци на кладата, Ян Хус пророкува: „След 100 години Бог ще издигне мъж, чийто призив за реформация няма да може да бъде заглушен“. Малко повече от 100 г. на празника на Всички светии, 1517 г., Мартин Лутер заковава на портата на Витенбергската катедрала своите 95 тезиса, които стават крайъгълен камък на Реформацията.

Седемте правила на Хус

Много известни стават седемте правила на Хус, които гласят: „Затова, верни християни, търсете истината, слушайте истината, научете истината, обичайте истината, говорете истината, прилепете се към истината, защитавайте я до смърт, защото истината ще ви направи свободни.“

Международно списание на Църквата на адвентистите от седмия ден

3 тримесечие 2015

АДВЕНТЕН СВЯТ

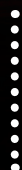
Д а й д ж е с т

ДА НАХРАНИШ **5000** ПО

500,000

6 Да дадем
всичко

12 Да работим
заедно

15 Да живеем в
силата на Святия Дух

Дайджест 3 тримесечие 2015

ПРОСЛЕДЕНО ОТБЛИЗО
Да нахраниш 5 000 по
500 000 8

Джеймс Х. Парк

Приемането на Евангелието от целия свят се нуждае от известно творческо мислене.

ОТГОВОР НА БИБЛЕЙСКИ ВЪПРОСИ

Издебнати 5

Анхел Мануел Родригез

РАЗКРИТИЯ ОТ ДУХА НА ПРОРОЧЕСТВОТО

Да дадем всичко 6

Елън Г. Уайт

Живот за Христос през цялото време.

ПОГЛЕД В БЪДЕЩЕТО

Да работим заедно 12

Тед Н. К. Уилсън

Задачата е толкова голяма, че изисква участието на всички ни.

БИБЛЕЙСКО ИЗУЧАВАНЕ

Да живеем в силата на Святия Дух 15

Марк А. Финли

ЦЪРКОВНИ НОВИНИ

Световен доклад 3

СВЕТОВЕН ДОКЛАД

Новини & Визия 3

Църква за ден 14

КАЛЕЙДОСКОП 16

„Ето, ида скоро...“

Нашата мисия е да възвеличаваме Исус Христос, Който обединява адвентистите от седмия ден във варвания, мисия, живот и надежда..

Издател

„Адвентен свят“ е международно периодично списание на Църквата на адвентистите от седмия ден. Издава се от Генералната конференция съвместно със Северно Азиатско-тихоокеанската дивизия на световната църква.

Исполнителен директор и главен редактор

Бил Нот

Заместник-изпълнителен директор

Клод Ричли

Мениджър по международното развитие

Пюнг Дук Чан

Съвет на попечителите:

Тед Уилсън, председател; Бенджамин Шон, вицепредседател, Бил Нот, секретар; Лиза Бердсли; Даниел Джексън; Роберт Лемон; Джофри Мвана; Г. Т. Нг; Дейси Орион; Хуан Пристъл; Майкл Райан; Ела Симонс; Марк Томас; Карник Дукметциан, юридически съветник

Координационен комитет на списание „Адвентен свят“

Джейронг Ли, председател; Акери Сузуки; Кенет Озбърн; Гуимо Сунг; Пюнг Дук Чун; Сук Хи Хан

Редакционен съвет в Силвър Спринг, Мериленд

Гералд Клингбейл (помощник-редактор), Лаел Цезар (помощник-редактор), Сандра Блекмър, Стивън Чавез, Уилона Каримабади, Марк Келнер, Кимберли Лусте Маран

Редакционен съвет в Сеул, Корея:

Пюнг Дук Чун; Юнг Квон Чун; Йе Мен Парк;

Редактор на онлайн-издание

Карлос Медли

Координатор по контрол на качеството и работата в социалните мрежи

Жан Бунстра

Редактор за специални задачи

Марк Финли

Старши съветник

Едуард Цинке

Финансов мениджър

Рейчъл Чайлд

Помощник-редактор

Марвин Торп-Баптист

Исполнителен съвет

Джейронг Ли, председател; Бил Нот, секретар;

Пюнг Дук Чун; Карник Дукметциан; Сук Хи Хан; Кенет Озбърн; Хуан Пристъл; Клод Ричли; Акери Сузуки;

По статут:

Тед Уилсън; Г.Т. Нг; Роберт Лемон

Арт-директор и дизайнер:

Джеф Девер, Брет Мелити

Консултанти:

Тед Уилсън, Роберт Лемон, Г. Т. Нг, Гилермо Биаджи, Лоуел Купер, Даниел Джексън, Джефри Мбвана, Армандо Миранда, Пардон Мванса, Майкъл Райан, Блазиос Ругури, Бенджамин Шон, Ела Симмонс, Алберто Галфен, Ертон Карлос Кохлер, Джейронг Ли, Израел Лейто, Джон Ратхинарадж, Пол Ратсара, Бери Оливер, Бруно Верталие, Жилберт Уари, Бертил Уикландер

За автори: Приемат се за разглеждане непубликувани ръкописи. Кореспонденцията може да бъде изпратена на следния адрес:

12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A.

Fax: (301) 680-6638

E-mail: worldeditor@gc.adventist.org

Web site: www.adventistworld.org

Списание „Адвентен свят“ се издава всеки месец и се печата едновременно в Корея, Бразилия, Индонезия, Австралия, Германия, Австрия и САЩ.

„Адвентен свят — Дайджест“ се издава всяко тримесечие.

Издава Съюз на ЦАСД в България

Превод от английски Ана Григорова

Редактор Теодора Николова

Оформление Светла Петрова

2015, № 3

Пълна версия

www.adventistworld.org

Онлайн версията на списанието е достъпна на 13 езика

Пълната версия на списание „Адвентен свят“, което се издава всеки месец в електронен вид, е достъпна на следния сайт: www.adventist.ru

И четиримата автори на евангелията описват историята за Исус, Който нахранва хиляди хора край езерото. Никоя друга история преди Неговото разпятие не е разгледана така обстойно.

Матей, Марко, Лука и Йоан чуват повече в тази история от възгласите на удовлетворение на онези, чиито стомах е бил напълнен. Според тях тя дава поглед върху самоличността и мисията на Исус, който поглед не би могъл да бъде споделен по друг начин.

И ако някак сме пропускали значението на тази история, то е, защото често мислим за себе си като за част от онази огромна тълпа, която очаква да бъде нахранена, вместо като за групичка ученици, на която Исус казва: „Дайте им вие да ядат.“

В нашата представа, както и в ежедневието си, ние търсим начини да намалим отговорността си. Гледаме на себе си като на седящите на тревата, които получават благословението на чудото, вместо като на изпълнители на тежката, неблагодарна работа на поставяне на хляб и риба в ръцете на гладните.

Божията любов към нас се проявява в това, че Той не оборва нашите възражения. Той ни поглежда мило и с нежен упрек пита: „Колко хляба имате? Идете и вижте.“

Исус знае, че няма да направим и първата крачка по пътя на ученичеството, докато оспорваме Неговите наставления, възразяваме и поставяме препятствия, роптаем срещу непригодността на нашите ресурси или необятността на задачата. Вместо това Той просто пита: „Колко хляба имате? Идете и вижте.“

Няма по добър лек за съмняващи се, колебливи, боязливи ученици от това да работят и Исус го знае. Когато дяволът представя пред нас цялата ужасяваща невъзможност, Исус ни призовава просто и напълно да се покорим на думите Му към нас.

Докато четете статията в рубриката „Проследено отблизо“ в това издание – „Да нахраниш 5000 по 500 000“, молете се да преосмислите вашата роля в снабдяването с духовна и физическа храна на милиони в нужда.

●¹ Марко 6:37.
² Марк 6:38

Bill Kruse

СВЕТОВЕН ДОКЛАД

Църкви отварят врати с най-бързите темпове в историята

Църковното членство наближава 18.5 милиона.

През месец ноември 2014 г. беше открита Адвентна църква в Гватемала, където са били построени 144 нови църкви през изминалата година.

Адвентните църкви се роят по света с най-бързите темпове за 152-годишната история на деноминацията. Средно на всеки 3,58 часа нова сграда отваря врата за поклонение.

Рекордните 2446 нови църкви са разкрити през изминалата година, което е спомогнало за най-големия прираст за година в членството, и го е повишило до почти 18,5 милиона.

Гари Краузе, директор на Адвентна мисия, чиито мисионери играят ключова роля за създаването на нови църкви, прославя Бог за растежа и призовава Адвентната църква да продължава смело напред в своята мисия да прогласява скорошното завръщане на Исус. „Тези статистики показват, че Църквата на адвентистите от седмия ден е в правилната посока по отношение на своята мисия и трябва да остане фокусирана на нея“ – казва Краузе.

Броят на новите църкви, които отварят врати през изминалата година, е с 381 по-голям в сравнение с 2013 г. и надхвърля предишния рекорд от 2416 църкви през 2012 г., както пояснява Дейвид Трим, ръководител на отдел „Архив, статистика и проучвания към Адвентната църква“. Църквата приключва 2014 г. – десетата подред година, в която са организирани повече от 2000 църкви – с общо 78 810 църкви спрямо 57 850 десетилетие преди това.

Трим докладва, че нарастването на броя църкви е очевидно важно нещо, но често не се поставя в контекста на растежа на общото църковно членство.

Данните, събрани наскоро в неговия отдел, показват, че рекорден

Продължава на следващата страница ►

Затворниците от затвора Ломе се кръщават в новия басейн.

брой хора - 1 167 796 - са се присъединили към адвентната църква през изминалата година, което е повече от 1 091 222 души, прибавили се през 2013 г., и предишния рекорд от 1 139 000 през 2011 г.

— Ендрю МакЧесни, сп. *Адвентен свят*

Норе Channel на френски

Адвентната църква ще лансира своя първи телевизионен канал с емисии на всеки час за френскоговорящи, благодарение на амбициозния план на Интерамериканската дивизия да стартира три нови сателитни канала.

Трите нови канала – Норе Channel Français, Норе Channel Américas и Норе Channel Caribbean – се очаква да бъдат лансирани по-късно тази година на трите основни езика на Интерамериканската дивизия: френски, испански и английски.

Въпреки това обаче Норе Channel Français ще достигне отвъд френскоговорящите региони на дивизията, благодарение на сътрудничеството между Интеревропейската дивизия, Адвентната църква на Канада и Съюз Френски Антили-Гвиана.

— Лайбна Стивънс, ИАД

30 затворници от Того се кръщават

Тридесет затворници се кръщават в параклис на затвора в Того, построен от Адвентната църква, след като представители на затвора се обръщат за помощ, тъй като предишният параклис е разрушен в следствие на лоши метеорологични условия.

Параклисът, който се помещава в централния затвор в столицата на Того – Ломе, струва 13 000 долара, половината от които са дарение от Генералната конференция – административната структура на Адвентната църква.

Кръщенията са резултат от евангелизационна поредица, водена от Бруно Амах – член на адвентната църква, който е в затвора – споделя Квази Селом Сесоу – главен секретар на Съюз Западен Сахел към Адвентната църква.

— Ендрю МакЧесни, *Адвентен свят*

17 семейства в Близкия изток

Седемнадесет семейства от Южна Америка пристигат в Близкия изток като част от безпрецедентна инициатива за споделяне на Исус в регион, където Църквата на адвентистите от седмия ден не е отбелязала напредък.

Преди да бъдат разпределени в Близкия Изток и Северна Африка за петгодишен период, семействата преминават триседмичен ориентиращ курс в Ливан, който включва и културния шок за узнаеш, че обширния пустинен регион се гордее и със снежни планини.

Мисионерите са финансирани от Южно-американската Дивизия South American Division.

— Чанмин Чънг, MENA

Мисионер от Южна Америка прави снежен човек по време на едно пътуване до Северен Либанон.

Дали Адам и Ева са знаели, че врагът на Бога ще дойде да ги изкуши?

Издебнати

Няма ясен библейски текст, който да показва, че това е било така, но има някои подробности, които трябва да изследваме. Нека проучим разказа, за да видим дали Свещеното писание предлага доказателства в тази насока. Ще взема под

внимание и цялостното библейско учение за врага на Бога.

1. Небесни същества преди Адам и Ева: Библията посочва, че Бог създава небесни същества, преди да сътвори Адам и Ева. Според Йов небесни „Божии синове възкликваха от радост“, когато Бог сътворява земята (Йов 38:4-7), а Битие подсказва, че херувимите вече са създадени (Бит. 3:24). Един от тези херувими се разбунтува срещу Бог и е прокуден от небето (Исая 14:12-14; Езекил 28:13-18). Този херувим е врагът в градината.

2. Отговорността на Адам и Ева: Разказът за Сътворението посочва, че след създаването на Адам и Ева Бог дава специални указания по отношение на задълженията и отговорностите им. Човек би предположил, че подобни указания ще включват информация за Божия враг. Първият път, когато Бог им говори, Той благославя Адам и Ева и им заповядва: „напълнете земята“ (Бит. 1:28). Те трябва да бъдат господари над останалото творение и да се радват на специален хранителен режим, различен от този на животните (стихове 29, 30). Творецът, също така, заповядва на Адам и Ева да не ядат от дървото за познание на доброто и злото, в противен случай ще умрат (Бит. 2:16, 17; 3:3).

В тези инструкции като че няма нищо за врага на Бога. Но е ясно, че те са отговорни пред Бог като настойници на земята. Има също препратка към възможността за смърт и това само по себе си предполага елемент на опасност: тази да направиш лош избор. Но дотук няма специално загатване за враг, спрямо когото те трябва да бъдат нащрек.

Но има още. Бог им казва „да я [градината] обработват [‘abad] и да я пазят [shamar]“ (Бит. 2:15). Глаголът ‘abad (да работя, да служа) може да означава в даден контекст: да култивирам, да работя над земята (Бит. 4:2, 12). Глаголът shamar означава „да бдя, да защитавам, да пазя“. Употребата на този глагол подсказва, че Адам и Ева трябва да бъдат нащрек, да пазят и защитават градината, той предполага опасност и потенциално присъствие на враг. Бог трябва да им е казал за естеството на врага. Тази интерпретация на глагола е подкрепена от повторната му употреба в Битие 3:24. След грехопада-

нието пазенето на градината и в частност на дървото на живота е поверено на херувимите. След като хората се провалят, Бог поверява тяхната задача на друг.

3. Има изкушител в градината: Опасността, подсказана в Битие 2:15, е ясно посочена в Битие 3 глава. Един враг на Бога открито се противопоставя на Неговото слово и Го обвинява в съзнателно ограничаване на развитието на Адам и Ева (стих 4). Той им казва, че чрез отхвърлянето на Божието слово „ще бъдете като Бога“ (стих 5). Това, което врагът включва в разговора, е това, което падналият херувим иска за себе си: „Ще бъда подобен на Всевишния“ (Исая 14:14). Сега познаваме истинската самоличност на този враг: Новият завет го представя като „дявол и сатана“ (Откр. 12:9). Тези подробности са достатъчни, за да покажат, че Адам и Ева са информирани за него и им е казано да внимават.

4. Измама в градината: Една допълнителна информация може да ни бъде от помощ, за да отговорим на въпроса. Ева се опитва да се защити, като твърди, че е измамена от змията (Бит. 3:13). Без съмнение тя е измамена (2 Кор. 11:3; 1 Тим. 2:14), но коварството не е прието като основателно извинение за нейното непокорство. Защо не? Причината, предполагам, е, че те са информирани за това, че противникът на Бога ще дойде да ги изкуши. Тя очаква врагът да действа по определен начин, а той я изненадва и измамва. Ако Ева не беше започнала разговор със змията, щеше да остане невредима. ■

Анхел Мануел Родригез
служи като пастор, професор и теолог.
Вече пенсионер, той продължава да работи за църквата.

От Елън Г. Уайт

Огромно дело е поверено на тези, които представят истината в Европа. Няма подразделение на нашата дейност, което да има по-значимо поле от **Централна европейска мисия**. Там се намират Франция и Германия с техните големи градове и многолюдно население. На това място са също така: Италия, Испания и Португалия, които след толкова много векове на тъмнина се освобождават от римската тирания и се отварят за Божието Слово - приемат последната вест на предупреждение към света. Там се намират Холандия, Австрия, Румъния, Турция, Гърция и Русия – дом на милиони по милиони, чиито души са така скъпоценни в очите на Бога, както нашите собствени, и които не знаят нищо за специалните истини на нашето време. Населението на територията само на тази мисия е четири пъти колкото това на Съединените щати.

В тези държави вече е свършена доста работа. Има такива, които са приели истината, пръснати като носители на светлината в почти всяка територия. Имаме почти триста души, които пазят съботата в Швейцария. Има малки групи във Франция, Германия и Италия и двеста души в Русия, които спазват Божия закон, и църква от четиридесет членове в Далечния изток, почти на границата с Азия. Поставени са основите на църква в Холандия. В Румъния и в Корсика има по няколко човека, които се стремят да спазват Божиите заповеди и очакват Неговия Син от небето...

Препятствия за преодоляване

Ще има препятствия, които да забавят работата. С тях ще трябва да се сблъскаме винаги, когато се основават мисии. Липсата на опит, несъвършенствата, грешките, несвятите влияния трябва да бъдат преодоляни. Колко често те спъват напредъка на мисията ни в Америка! Не очакваме да срещнем по-малко трудности в Европа.

Някои, свързани с делото в тези далечни полета, подобно на тези в Америка, се обезкуражават и, следвайки примера на недостойните съгледвачи,

Да дадем ВСИЧКО

Съветите по отношение на ранната мисионска дейност могат да ни вдъхновят и днес.

PHOTO BY: A. WERDAN

”Бог е **ИЗТОЧНИК** на

живот и
светлина, и
радост за целия
универс.
Неговите
благословения се
изливат над
всички
същества, които
е създал, като
слънчеви лъчи.

дават обезсърчаващ доклад.

Подобно на недоволен тъкач те гледат платното от опаката страна. Не могат да следват плана на Моделiera, за тях всичко е объркано и вместо да изчакат, докато съумеят да различат Божието намерение, те прибързано придават на другите своя дух на съмнение и тъмнина.

Но ние не носим такъв доклад. След двугодишен престой в Европа не виждаме причина за обезсърчение що се отнася до състоянието на каузата тук в сравнение с нейния възход в различните полета в Америка. Видяхме Бог да подлага на тест материала, който ще използва. Не всичко ще получи Божието одобрение. Но Бог ще издяла и дооформи.

Всяко забиване на длетото, всеки удар на чука са надигали в тях гняв и упорство. Те са оставени настрана и друг материал е донесен, за да бъде тестван по подобен начин. Всичко това е причинило забавянето. По всеки счупен елемент е имало съжаление и тъга. Някои са смятали, че тези загуби ще причинят порутването на зданието, но тъкмо обратното – то е станало по-здравно чрез отстраняването на слабите елементи. Делото е продължавало системно напред. С всеки изминал ден е ставало ясно, че Божията десница е ръководила всичко и че великата цел е осъществявана чрез делото от началото до края. Така виждаме каузата да се установява в Европа.

Една от големите трудности тук е бедността, която ни среща на всеки ъгъл. Това забавя напредъка на истината, която, както в ранните векове, намира първите обърнали се сред по-скромните прослойки. И все пак ние имаме подобен опит в нашата собствена държава, както на изток, така и на запад от Скалистите планини. Онези, които първи приеха тази вест, бяха бедни, но когато се посветиха да служат с вяра, за да постигнат каквото биха могли със своите таланти като способности и средства, Бог им се притече на помощ. В Своето провидение Той доведе мъже и жени до истината, които бяха всеотдайни, имаха средства и искаха да изпратят светлина

да му даде.

Братя, „знаете благодатта на нашия Господ Исус Христос, че като беше богат, за вас стана сиромаш, за да се обогатите вие чрез Неговата сиромашия.“

„Според дарбата, която всеки е приел, служете с нея един на друг като добри настойници на многообразната Божия благодат.“ Когато си спомняме многобройните милости на нашия Бог и мислим за Неговата неизмерима любов, когато издигаме чудната жертва на Изкупителя, нека благодарност изпълва сърцата ни. Нека тази благодарност да запали факела на святата обич, който да освети души дори отвъд Европа. ■

на другите. Така ще бъде и сега. Но Бог ще очаква да се трудим усърдно с вяра, докато дойде това време.

Да отидем

Словото достигна до Европа, „Идете!“. Най-скромният работник за спасението на души е съработник на Бога, съслужител с Христос. Ангелите му служат. Докато напредваме по разкриващата се пътека на Неговото провидение, Бог ще открие пътя пред нас. Колкото по-големи са трудностите за преодоляване, толкова по-голяма ще бъде извоюваната победа...

Бог е източникът на живот, светлина и радост в универса. Подобно на слънчеви лъчи, благословения идват от Него за всички създания, които Той е направил. В Своята безгранична любов Той дари хората с привилегията да имат дял в божественото естество и на свой ред да даряват благословения на техните съчовеци. Това е най-висшата чест, най-голямата радост, която е възможно Бог да даде на хората. Онези, привлечени най-близо до Създателя, по този начин, стават участници в делата на любов. Този, който отказва да бъде Божи съработник – човекът, който поради себеугаждане пренебрегва нуждите на своите съчовеци, слугата, който заравя своето съкровище – задържа от себе си най-обилните благословения, които Бог може

Взето от статията „Нашите мисии в Европа“, публикувана в Advent Review and Sabbath Herald на 6 декември 1887 г. Адвентистите от седмия ден вярват, че Елън Г. Уайт (1827-1915) е практикувала библийската дарба на пророчеството през повече от 70 години обществено служене.

НЕКА ДОЙДАТ:
Образователна програма
с личен ръководител
в Мианмар помага на
студентите да напреднат.

От Джеймс Х. Парк

ДА НАХРАНИШ 5 000 по

В служене на четирите групи с
най-голяма численост сред
населението

5000

Представителите на предизвикателството да осигурят кетъринг за най-големия конгресен център на планетата. В това здание се срещат хиляди различни групи и всички те имат нужда да бъдат нахранени. Хората са гладни, вие разполагате с добра храна, но съществува сериозен проблем. Въпреки че правите най-доброто, на което сте способни, за да нахраните това гладно множество, рядко някоя от тълпите показва дори слаб интерес към най-добрите ви рецепти!

Затова един ден вашата скромна кетърингова компания получава известие от главното ръководство, че специални средства ще бъдат отпуснати, за да изберете и обучите 60 майстор-готвачи за 5-годишен период. Целта е да подготвите вкусни ястия за всяка една от четири големи групи, които провеждат заседания в конгресния център.⁴

Да пресъздадеш местна кухня

Вече ви е ясно, че тази статия не е за истинска кетърингова компания, нито за обучение на майстор-готвачи. Тя проследява ръководена от Бога инициатива за мисиониране сред четири големи групи – будисти, китайци, мюсюлмани и жители на големи градове в Азия. Тя също разказва историята на малкия образователен институт Адвентен междинароден институт за висше образова-

ние (AIHAS) във Филипините, където преподаватели и студенти мечтаят мащабно и са благословени със специални средства от десетъчните дарения, получени в Генералната конференция през 2007 г.

Чрез чудо на Божията благодат първият випуск започва занятия в понеделник на 20 септември 2010 г. с точно 60 пастори. Най-добрите майстор-готвачи – професори от цял свят, са привлечени, за да преподават на учащите се как да приготвят вкусна храна за всяка от групите. Около една трета от студентите специализират в разпространението на вкусни почерпки за будисти, една трета се усъвършенстват в кулинерия, която допада на китайци и една трета отиват в града, за да опитат да установят какво би погалило апетита на мюсюлмани.

И макар да прекарват три години заедно в централния учебен комплекс, едно от годишните събрания сварва майстор-готвачите на будистка кухня в Банкок, Тайланд, приготвящите китайска кухня в Хонг-Конг, а изготвящите мюсюлманското меню - в Джакарта, Индонезия. Те прекарват там шест седмици, през които се опитват да уловят вкусовите предпочитания на жителите на градовете и заедно да усъвършенстват готварските си умения. Главните готвачи (пастори) са разделени на малки групи, за да създадат прос-

тички и лесни за приготвяне рецепти за милионите помощник-готвачи (църковни членове), които дават най-доброто от себе си, за да нахранят група от 2,5 милиарда (5000 по 500 000) гладни, недостигнати хора в конгресния център.

Много мисионери от различни деноминации повече от 100 години се опитват да заинтригуват будистите в Тайланд с християнска храна, като успехът им е незначителен или нулев. Милиарди хора в Китай не са срещнали нито един християнин през целия си живот. Толкова високи теологични и социологични прегради се издигат между християнството и исляма, че осигуряването на любящо служене се е превърнало в невероятно предизвикателство.

Освен всички тези трудности, ограниченото адвентно присъствие в тази гъсто населена част на света правят нашите опити да осигурим кетъринг за прозореца 10/40 да приличат на малка масичка с храна на паркинг през последната четвърт на Супер купата по ръгби или през второто полувреме на финал на Световно първенство по футбол. Разгледайте и данните от кратката таблица, включена в Годишния статистически отчет на Генералната конференция за 2012 г., която показва колко бледи са следите ни в тази просторна и изключително разнообразна територия.

До преди няколко години единстве-

НАДЕЖДА НА КОЛЕЛА:
Този ван е използван за здравно служене за мисиониране сред китайци, които живеят в Куала Лумпур, Малайзия.

000

ният начин за отпечатването на привлекателни цветни брошури и материали (подходящи да заинтригуват местното население) бе ангажирането на издателство с голяма печатарска преса, която трябваше да осигури хиляди копия. Сега в Азия с навлизането на лаптопите и достъпните цветни принтери местните пастори могат да създадат и отпечатат материали на изключително ниска цена от 500 копия за 1 щатски долар.

Така революцията в отпечатването доведе до сериозно децентрализиране в издаването на материали. Местните пастори майстор-готвачи, много от тях с магистърска степен, трябва да бъдат насърчени да започнат да готвят „ястия“ за своята местна общност. Създаването на материали, съобразени със средата и с адекватно съдържание, е точно това, което Исус прави, когато обикаля и поучава из Израел. Както

твърди Елън Уайт „Принцът на учителите [Исус] търсеше достъпност до хората чрез техните най-познати асоциации.“

Студентските проекти по "Големите 4"

Като част от креативния процес на фокусиране върху предизвикателствата, които поставят големите 4 общности в прозореца 10/40, всеки студент трябва да разработи индивидуален или групов проект за материали с адекватно съдържание за своето конкретно служене. През 2013 г. преподаватели от AIIAS посещават всички студенти в тяхното поле на служене, за да установят предизвикателствата и да ги подпомогнат в избора и разработването на подходящ проект.

Всеки студент или група студенти трябва да напишат кратка разработка, която да обяснява принципите, използвани за подготовката на материалите. Преподавателите оценяват всеки проект (както разработката, така и подготовения материал) и подписват формуляр за одобрение. След края на проектите студентите по програмата „Големите 4“ правят базар на успешното служене в учебния комплекс на AIIAS на 6 март 2014 г., който провокира допълнителни дискусии върху подходи за креативно

служене, и вдъхновява други студенти да мислят творчески за служене, съобразено със средата.

Някои от най-добрите проекти са представени на адвентни ръководители от цял свят по време на Годишния съвет, посветен на евангелизирането, на 11 октомври 2014 г. Ето преглед на някои подготвени идеи, които в момента се прилагат за достигане на хората в прозореца 10/40.

Мисиониране сред будисти

МОНГОЛИЯ: Ръководства за изучаване на Библията „Дъга“: Тези въвеждащи ръководства за изучаване на Библията са разработени от пастор от Улаанбаатар, Монголия. Това е първият комплект уроци за изучаване на Библията, подготвен за отскоро разработваното поле на Монголия и се базира на цветовете на дъгата. Дъгата има дълбоко културно значение в Монголия и всеки от различните цветове илюстрира библейска истина.

ТАЙЛАНД: Материали за обучение на малки групи: Тези материали за обучение на малки групи са подготвени от трима пастори от Тайланд. Почувствали нуждата от развитието на малки групи в градските центрове на Тайланд, тези пастори създават динамични, съвременни материали, с които да бъдат обу-

	Ръкоположени служители	Църкви	Църковно членство	Брой на населението	Брой население в съотношение с един църковен член
"В прозореца 10/40"	1,810	10,268	2,837,444	4,692,677,000	1,654
"Извън прозореца 10/40"	11,658	64,031	15,044,047	2,364,398,000	157

чавани пастори и членове за сформирането и поддържането на малки групи.

Мисиониране сред китайското население

ШАНХАЙ: Библейски ръководства „Годината на коня“: Това е популярно ръководство за библейско изучаване, изготвено и отпечатано от съпругата на директора на адвентното музикално училище в Шанхай, Китай. Ръководствата се базират на годината на коня и са прекрасно илюстрирани и отпечатани на местно равнище.

ИНДОНЕЗИЯ: Китайско устройство за създаване на семейна мрежа: Пастор от китайската църква в Макасар Сити, Индонезия, създава устройство, което да извлече полза от мащабната семейна мрежа в китайските общности. Посредством това устройство църковните членове с китайски произход могат да впишат членовете от семейството и от рода си и да се молят и работят за тяхното обръщане.

МАЛАЙЗИЯ: Китай – страната на чудесата: Този привлекателен материал е изготвен от студент от Малайзия. Той включва цяла програма за ваканционно библейско училище на китайски и на английски език, която се базира на известните природни забележителности в Китай и има жива програма, песни, ръчни занимания и наръчник за учители.

ФИЛИПИНИТЕ: Осемте големи благословения: Тези осем цветни брошури са изготвени от двама университетски преподаватели и служител в погранична филипинска мисия. Писмените материали разглеждат традиционните китайски благословии като: богатство, семейство, благополучие и им дават по обща духовна и библейска основа.

Мисиониране сред мюсюлманското население

ИНДОНЕЗИЯ: Ръководства за изучаване на Библията: Четирима пастори от Индонезия изготвят изключително съвременна поредица за изучаване на Библията, базирана на фолклорен герой на малцинствена група в провинция Централна Ява. Те също подготвят евтин MP3 плейър с местни песни и

материали, с помощта на който да бъдат преподавани уроци на хора, неспособни да четат.

ИНДОНЕЗИЯ: Яванско фолклорно представление с кукли: Пастор подготвя прекрасен начин за мисиониране, базиран на традиционни местни кукли, които още са доста популярни на откритите пазари. Като взима за изходна точка добре познати традиционни истории, той ги трансформира по такъв начин, че хората започват да разбират основите на вярата.

МАЛАЙЗИЯ: Библейско изучаване „Прочути гозби“: Служител от Мисия Саравак разработва цветен и креативен способ, включващ прочути гозби от неговия регион. Първоначално е представена картинка на ястието и рецептата. После от него са извлечени духовни уроци, което е уникален път за достигане на местното население.

ФИЛИПИНИТЕ: Мисиониране сред

студенти мюсюлмани: Пастор от Филипините заедно с университетски служител създава поредица от лекции за студенти в голям мюсюлмански университет в Южни Филипини под надслов Аят Аллах (Стихове на Аллах). Чрез тези 12 лекции, които включват и изпитна задача под формата на тест, студенти мюсюлмани се запознават с основите на духовността чрез стихове от Корана.

Поглед в бъдещето

Първоначалното финансиране на „Големите 4“ осигурява бюджет за изпълнението на тези проекти. АПАС работи усърдно със студентите и различните отдели на Адвентната църква в региона, за да се увери, че студентите и проектите са добре подпомагани. Чрез внимателно управление на първоначалното финансиране остават допълнителни 150 000 щатски долара за изпълнение на проектите и за обогатяване на

СТАРО И НОВО: Това е креативен подход, практикуван от индонезийски пастор. В евангелизирането са включени традиционни разкази и герои от фолклора на Ява..

DIVERSITY AND CREATIVITY: Four examples from Indonesia, Malaysia, Mongolia, and the Philippines of using contextualized approaches for telling the "old, old story."

библиотеката на АПАС в тази област.

Проведената през 2014 г. мисионска програма Метро Манила с председателя на Генералната конференция Тед Н. К. Уилсън е сериозно подкрепена чрез организираните обучаващи модули. Мащабно проучване по отношение на разбирането и служенето сред будисти по време на техни погребални церемонии вече стартира. В продължение на три години ще бъдат разработени специални теми за будисти и китайци, и ще продължи работата с мюсюлмани в прозореца 10/40. План за съвместно финансиране е изготвен между програмата „Големите 4“, Южнатиокеанска дивизия и Център по източноазиатски религии, разположен в Банкок, Тайланд, за да се повиши ефективността на средствата.

Проектът също предвижда ежегодни програми за обучение на пастори в Мианмар, Централен Китай, Индонезия и Малайзия. В Индонезия пасторите ще бъдат обучавани как да разбират по-добре мюсюлманите и да представят Божията любов в тази конкретна среда.

Преди много години в края на дълъг ден на служене Исус иска от Своите изморени ученици да нахранят 5000 мъже (плюс жените и децата) на усамотено място. И понеже е късно, единственото, което успяват да набавят, е полувкусения се обяд на едно момче,

включващ пет хлебчета и две малки рибки. Но когато техните скромни човешки ръце поставят тази оскъдна храна в мощните чудодейни ръце на Исус, се случва невероятен проблясък на сътворяващата сила от Битие и малкото е умножено докато „всички ядоха и се наситиха“ (Мат. 14:20).

Слънцето залязва над огромния конгресен център. Милиарди са гладните, а нашите ресурси са оскъдни. Нека донесем със същата вяра онова, с което разполагаме, и да го положим в прободените ръце на Исус, Който преумножава малкия залък в топли пресни хлябове, които да нахранят 5000 по 500 000.

¹ Адвентният международен институт за висше образование (АПАС) е институция на Генералната конференция, разположена близо до Манила във Филипините. Предлага специалности по мениджмънт, педагогика, здравеопазване и теология.

² През 2009 г. АПАС прави предложение да получи специално предвидени за това десетъчни дарения за подготовката на 60 пастори, както и за разработването на материали за Азия.

³ Тази програма, която включва 60 пастори да бъдат обучени в АПАС, се нарича Проект „Големите 4“, защото дава практическо обучение за мисиониране сред будисти, китайци, мюсюлмани и жители на големите градове в прозореца 10/40.

⁴ За по-подробна информация относно големите предизвикателства, които Адвентната църква среща в прозореца 10/40, прочетете статията на Марк А. Келнер „Статистиките показват

сериозните предизвикателства пред адвентните мисии, твърдят ръководителите“ на <http://archives.adventistreview.org/article/6675/archives/issue-2013-1527/27-cn-statistics-reveal-massive-adventist-missions-challenge-leaders-say>.

⁵ Макар понастоящем 5 милиарда души да живеят в прозореца 10/40, се смята, че половината от тях или 2,5 милиарда (5000 по 500 000) „не са достигнати“. Вижте **Проект Исус Навин** за повече информация относно броя на недостигнатите хора на <http://joshuaproject.net>.

⁶ <http://documents.adventistarchives.org/Statistics/ASR/ASR2014.pdf>.

⁷ Ellen G. White, The Ministry of Healing (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1905), p. 23.

Джеймс Х. Парк е професор по ученичество и мисиониране в катедрата по Приложна теология на

АПАС и също така служи като ръководител на проекта „Големите 4“. Той е служил 25 години в Лос Анджелис, преди да приеме призива да преподава в Теологичната семинария на АПАС.

Да работим

От Тед Н. К. Уилсън

Заедно

Специален призив към пастори и църковни членове

Само преди няколко няколко седмици се състоя шестнадесетата сесия на Генералната конференция на Църквата на адвентистите от седмия ден в Сан Антонио, Тексас. Освен 2571 официални делегати, десетки хиляди други адвентисти бяха, за да участват и да се насладят на дружелюбното общуване с братя и сестри от цял свят. Това е времето, когато се отделя специално внимание на световните аспекти на това ориентирано към Бога движение, понастоящем наброяващо повече от 18 милиона членове, с присъствие в 216 държави по света.

Но колкото и прекрасна да е мисълта за това как Бог води и благославя това движение в глобален мащаб, нека си припомним жизнено важната роля на църковните членове и на пасторите от 75 184-те местни адвентни църкви.

Практическа инфраструктура

Нашата духовна основа е, разбира се, нашата лична връзка с Христос – Канарата. Единството на нашата църква може да пребъде само ако ние всички сме свързани с Исус Христос. Но практическата инфраструктура на църквата се гради на пасторската грижа – на онези, включени в динамично евангелизаторско мисиониране, подхранване на църковните членове и споделяне на Божието Слово в Неговата цялостна вест всяка събота. Те вдъхновяват членовете да споделят вярата си в скорошното завръщане на Христос, и са ангажирани в изключително важното дело да обучават църковни членове за мисионери.

Ние трябва да подкрепяме, почитаме и насърчаваме нашите пастори по света, сред които мнозина отговарят за големи региони с множество църкви и хиляди църковни членове. При тези условия пасторите трябва да се уповават напълно на Святия Дух и на местните църковни ръководители. Толкова е важно да подкрепяме пасторите, докато обучават местните ръководители за още по-ефикасно евангелизаторско мисиониране.

Призвани сме

И докато почитаме и се молим за пасторите, нека молим Бог да помогне на всеки от нас, независимо дали сме в малка провинциална църква или в голяма градска или институционална църква, да подкрепяме пасторите, като облекчаваме техните товари.

Бог е призовал всеки от нас, включително и мен, тъй като аз също съм член на местна църква, да се обвърнем към мисионското поле около нас – нашата местна общност, съседи и познати, да ги опознаем, да служим на нуждите им и да споделяме уникалните, поверени ни от Бога библийски вестии. Като църковни членове сме призвани да вършим това, а не само да разчитаме на пастора да го свърши. Един от най-добрите начини да подкрепяме нашите пастори е като кажем: „Пасторе, моля, дайте ми някаква задача.“

Молете се за нашите пастори. Молете се Бог да постави защитна стена около тях и техните семейства. Молете се те да се фокусират напълно и всецяло върху Божието слово, защото авторитетът на Писанието е подлаган на все по-усилена атака. Вестите от нашите амбони трябва да звучат с библийска яснота, а не със философско, психологическо и културно съдържание.

Думи към пасторите

Пастори, една от вашите най-важни роли е да обучавате и да насърчавате църковните членове в местната мисионска евангелизаторска дейност, така че да имате свободата да планирате как да разширявате границите на Божието царство.

Това, разбира се, не е нова идея. Казано ни е: „Служителите не трябва да вършат работата, която принадлежи на паството, понеже така изморяват себе си и пречат на другите да изпълняват своя дълг. Те трябва да учат членовете как да работят в църквата и в общността, да градят църквата, да създават интерес към молитвената среща и да обучават за мисионери младежи със способности. Членовете на църквата трябва да съдействат активно на служителите, като превръщат късчето земя около себе си в свое мисионско поле.“

Петнадесет години по-късно на сесия на Генералната конференция през 1901 г. Елтън Уайт изговаря следните остри думи към служителите:

„Кой усеща бремето за душите, които не могат да получат истината, докато не им бъде занесена? Нашите служители кръжат около църквите, като че ангелът на милостта не прави усилия за спасяването на души. Бог държи тези служители отговорни за душите, които са в тъмнина... Градете вашите църкви с разбирането, че те не бива да очакват служителите да им прислугва и да ги храни непрекъснато. Те имат истината, те знаят каква е истината... Те трябва да бъдат вкоренени и основани на вярата.“²

Тръбен вик

Силната вест, която Павел ни дава във 2 Тимотей 4 глава е винаги да бъдем тръбен вик: „Проповядвай словото, настоя-

вай навреме и не навреме.“ (стих 2), така че да можем да кажем заедно с Павел: „Аз се подвизах в доброто войнстване“ (стих 7).

Исус казва: „Паси овцете ми.“ (Йоан 21:17). За да направим това, трябва да познаваме Бог и да имаме ежедневна връзка с Него. Надлежно изучавайте Божието Слово и Духа на пророчеството. Бъдете силен застъпник в лична и в публична молитва. „Вярвайте в Господа, вашия Бог, и ще се утвърдите; вярвайте на пророците Му и ще имате добър успех“ (2 Лет. 20:20).

Пастори, ние сме призвани да бъдем специални служители на Бога, по Неговото сърце. В Йеремиа 3:15 Бог казва: „И ще ви дам пастири по Моето сърце, които ще ви пасат със знание и разум.“ Святият Дух ще ви помогне да разберете истинските нужди на хората.

Нека следваме Христовия пример и да търсим души. Призовани сме от Бог за специална работа, която може да бъде свършена, само ако си сътрудничим с небето във великото дело, което ни е поверено, като помним, че това е съвместно начинание с небето.

Бог очаква да дадем най-доброто от себе си. Апостол Павел пише: „Каквото и да вършите, работете от сърце, като за Господа, а не като за човеци; понеже знаете, че за награда от Господа ще получите наследството. Слугувайте на Господ Христос“ (Кол. 3:23, 24).

Бъди слуга

Истинската работа на пастора е да бъде слуга – някой, който дава безрезервно. За да бъдем истински слуги, трябва да бъдем

близо при Бога и всеки ден да Му поверяваме живота си.

Павел споделя тази концепция по динамичен начин в Ефесяни 4:1-6. Той започва, като нарича себе си „затворник в Господа“ и ни кани „да водите живот, достоен за званието, към което бяхте призвани.“ Стихове 2 и 3 ни казват, че сме призвани „със съвършено смирение и кротост, с дълготърпение, с поносимост един към друг в любов и се стараете в свързката на мира да опазите единството в Духа.“ Трябва да се постараете истински в това да показваме любов към другите в свързката на мира.

По-широкият обхват на единството

След това Павел ни помага да разберем по-широкият обхват на единството – по-широк дори от нашите собствени лични убеждения, като ни издига в небесните дворове и до вечните теми, сътворени от самия Бог. Стиховете в Ефесяни 4:4-6 отекват със следните възвишени слова: „Има едно тяло и един Дух, както и бяхте призвани към една надежда на званието ви: един Господ, една вяра, едно кръщение, един Бог и Отец на всички, Който е над всички, чрез всички и във всички.“

Като пастори, уверете се, че слушате гласа на Святия Дух, който ви води към истинското единство, което идва само когато вие станете едно с Бог във вашия живот, свидетелстване, мисиониране, обучаване и духовно подхранване на другите. „Тайната на успеха е в обединяването на Божествената сила и човешкото усилие. Най-великите резултати получават хора, които се уповават преди всичко на Всемогъщата ръка.“³

Отделяйте време за хората

Бъдете добри администратори и отделяйте време, за да посещавате вашите църковни членове и да ги опознавате. Господ отделяше време, за да опознава хората. Той се хранеше с тях, говореше с тях, изслушваше проблемите им и беше съпричастен с тях. Може да не сте най-добрият говорител, нито проповедник, но ако посещавате вашите църковни членове и ги насърчавате духовно, те ще ви обичат!

Останете близки със съпругата и със семейството си. Нека взаимоотношенията във вашето семейство бъдат ярък пример на света за това какво означава да позволите Христос да бъде главата на дома и църквата чрез вас като духовен водач на семейството и на църквата. Нека децата ви знаят, че ги обичате и цените. Нека семейният ви живот също да показва белезите на небесния ред и на християнското настояичество. Бъдете първи в това да показвате на хората как да се осланят напълно на Бога за всяка нужда и че верният настойник е благословен от небето отвъд очакваното.

В 3 Йоаново 2 четем: „Възлюбени, моля се да благоуспяваш във всичко и да си здрав, както благоуспява душата ти.“ Нашето физическо и духовно здраве се преплитат и ние трябва да следваме Божиите естествени закони, както и Неговите морални закони. Бъдете активни поддръжници на цялостното здравно служене, като помагате на хората в градовете и в селските райони да намерят Исус, Източника на живот и здраве.

Църква за ден

35-годишната молитва

От Кари Пъркипайт

Изправени пред бъдещето

Пастори и църковни членове, изправени пред бъдещето ще срещнем много предизвикателства и изпитания. Може да бъдем тормозени и осмивани. Продължавайте да гледате на Христос, а не на човешки същества. Бог иска да имаме здрава и растяща връзка с Него – това е тайната на истинската духовна сила. Всяка сутрин поверявайте себе си в Божиите ръце, като Го молите Той да ви води във всичко, което правите. Като позволявате на Бог да ви води всеки ден, вие ще бъдете голямо благословение за всеки, с когото се срещате.

Да вярвате в Исус Христос не е зрителски спорт, това е активно участие в мисионирането. Не искаме никой да се чувства виновен, че не ходи от врата на врата; има много начини (включително и усилията от врата на врата) да свидетелстваме за Исус активно. Ако имате взаимоотношения с Христос, имате какво да кажете, не го крийте. Така ще подкрепите дейността на вашия пастор и цялото адвентно движение.

Помнете, че вашият пастор се нуждае от време със своето семейство, а не само с вас. Пазете вярата си в Бога силна. Исус идва скоро. Като останем верни на Него и на Неговото Слово, Той ще ни отправи прекрасната покана: „Елате, вие, благословени от Моя Отец, наследете царството, приготвено за вас от създаването на света“ (Мат. 25:34). ■

¹ Уайт, Елтън Г. Review and Herald, брой от 12 октомври 1886 г.

² Ellen G. White, Pastoral Ministry (Silver Spring, Md.: General Conference of Seventh-day Adventists, 1995), стр. 100.

³ Уайт, Елтън Г. Патрираси и пророци, глава 47.

PHOTOS: MARANATHA VOLUNTEERS INTERNATIONAL

Вляво: ЦЪРКОВЕН РЪКОВОДИТЕЛ: В продължение на 35 години госпожа Виктория споделя за Исус с нейни приятели и съседи. **Вдясно: СЪБОТА НА ОСВЕЩАВАНЕ:** Съвсем новата сграда в Ойарифа свидетелства за един верен Христов свидетел и за Божия отговор на молитвите.

През 1978 г. госпожа Виктория се премества да живее в Ойарифа, Гана. Не след дълго тя започва да обикаля от врата на врата, като предлага библиейски уроци. Пламенна за Христос, тя мечтае да организира адвентна църква в съседство.

Но някой саботира усилията ѝ. Навсякъде, където отива, я следва мъж на велосипед. Той наблюдава работата ѝ и след като тя говори с хората в някоя къща, той им казва, че тя е лъжкия: „Не ѝ вярвайте!“ – заявява на семейство след семейство.

Но госпожа Виктория продължава да се моли и да споделя за Христос.

След месеци работа двама души се кръщават. Те се присъединяват към госпожа Виктория за богослужения в малката ѝ къща. След няколко години седем души вече се събират там редовно. Заедно те издигат четири стени от кал и завързват сламени снопи за покрив – тяхната първа църква! Те са благодарни за това място, но продължават да се молят на Бог за по-добро, за по-достойно място, където да канят други.

Тогава една година проливен дъжд прониква през сламения покрив, навлажнява стените и цялата църква се срутва и се превръща на купчина кал.

Госпожа Виктория продължава да се моли и да споделя за любимата си тема: Исус. Тя е мисионер сред най-близките си съседи, но също споделя за Бог от град на град, като разнася безплатно продукти за готвене.

И тогава, 35 години след като се е преместила в Ойарифа, госпожа Виктория получава известие, че доброволци от Maranatha Volunteers International [Мараната Волунтиърс Интернейшънъл] идват, за да построят църква за нейното паство. Скоро пристигат бригадите и издигат скелето на църквата толкова бързо, че тя дори не може да повярва! Молитва на 35 години получава отговор в един ден.

Тя и нейното паство веднага започват довършителните работи по металната конструкция с изграждането на стените, шпакловането и боядисването. Когато готовата църква е осветена, има много радост.

Госпожа Виктория казва: „Мечтата ми се сбъдна!“

ASI и Maranatha Volunteers International финансират и осъществяват проектите „Църква за ден“ и „Училище за ден“. От 2009 г. са построени повече от 1600 сгради „За ден“ по света. Кари Пъркипайт е ръководител-проекти за Maranatha Volunteers International.

Тед Н. К. Уилсън е председател на Църквата на адвентистите от седмия ден.

Да живеем в силата на Святия Дух

От Марк Финли

Едно от най-големите предизвикателства, пред което се изправят християните, не е непременно в какво вярват, а как живеят. Вярванията са важни, защото това, в което сме убедени, оформя нашето разбиране за света и ни води към промени в начина ни на живот. Библейските истини, правилно разбрани, променят живота ни чрез силата на Святия Дух. Ако нашите вярвания променят незначително начина ни на живот, не разбираме правилно тяхното предназначение. В урока от това издание ще открием как Святият Дух ни овластява да живеем божествен живот, като прилагаме в ежедневието си истините, в които вярваме.

1 Сравнете Исая 42:1-4 и Матей 12:18-21. Опишете влиянието на Святия Дух върху живота и служенето на Исус Христос.

Исус е заченат от Святия Дух (Лука 1:35), служи с мощта на Духа (Лука 4:14) и посреща изкушенията на Сатана в пустинята чрез силата на Духа (Мат. 4:1). Исус живее живот, изпълнен от Духа и ни кани да направим същото.

2 Какъв е резултатът от действието на Святия Дух в ежедневието ни живот? Прочетете Римляни 8:11-14.

Внимателен прочит на тези стихове разкрива, че Святият Дух прави три много практични неща за всеки вярващ. Първо, Духът ни дава духовен живот (стих 11). Второ, Святият Дух ни помага да триумфираме над наклонностите и желанията на плътта (стих 13). Трето, Святият Дух ни води към реалността, че макар и да живеем в този свят, ние сме Божи деца (стих 14).

3 Прочетете Ефесяни 3:14-21. Какъв е големият копнеж на Павел по отношение на вярващите в Ефес? Каква роля според него играе Святият Дух в живота им?

4 Прочетете Галатяни 3:1-5. За какво е загрижен апостолът по отношение на галатийската църква? Каква трагична грешка са направили някои от християните в Галатия? Как можем да приложим съвета на Павел в живота си?

Очевидно някои християни в Галатия се опитват да живеят християнския си живот чрез собствени сили, вместо в силата на Святия Дух. Всеки опит да се изправим пред изкушенията на злия със собствени сили е обречен на провал. Да се борим със злото чрез силата на Святия Дух гарантира победа.

5 Какво казват следните Библейски писатели за служенето на Святия Дух в живота на всеки вярващ? Прочетете Яков 4:5; 1 Петрово 3:18; 1 Йоаново 3:24.

6 Какво казва Исус за функциите на Святия Дух? Прочетете Йоан 14:17; 16:13.

Святият Дух ни води към разбиране на истината за Исус и Неговото Слово. Духът ни води към разбиране на Библията и истините, които съдържа. Духът работи в нас, за да живеем в хармония с тези вечни истини. Ние можем да прославим Бог, че Неговият Дух не само ни води в цялата истина, но ни дава сили да приложим тези истини в живота си.

Сърцата ни могат да се радват, че Онзи, Който разкрива истината, променя живота ни чрез нея, така че да представяме Неговата любов пред нашите приятели и съседи. Едно е да знаем истината, но съвсем друго е да имаме съкрушено от Святия Дух сърце и живот, преобразен чрез Неговата сила, която пребъдва в нас.

Поканете Святия Дух в живота си днес. Помолете Го да ви подкрепи да живеете истината, в която вярвате. ■

Преди 52 години

На 13 юни 1963 г. Вайола Керисоум Хед умира на тихоокеанския остров Ниуе. През март 1909 г. австралиеца Джоузеф Е. Стийд, който по това време живее в Самоа, се свързва с жител на остров Ниуе – Вайола Керисоум, която приема адвентната вест. През януари следващата година тя придружава Стийд до Австралия, където посещава университета Авъндейл Колидж.

През 1915 г., след като служи в делото сред Мароите – коренното население на Нова Зеландия, тя се завръща на Ниуе. Вайола се омъжва за Алън Хед, английски бизнесмен от острова. Като работи сама и без възнаграждение, тя служи в църквата на острова, като дава библейски уроци, преподава в дома си три дни в седмицата, ръководи детското съботно училище, превежда книгата „Патриарси и пророци“ на ниуейски език и се грижи за кръстените членове.

Като признава нейните преподавателски умения, министърът на вътрешните работи на Нова Зеландия – сър Мауи Помаре, я насърчава да продължи с преподаването и да започне образователна програма на острова. В по-късните години тя става известна като „майка на образованието“ на Ниуе

Вземи си домашен любимец

Хората, които отглеждат домашни любимци, страдат по-рядко от безпокойство, имат по-ниско кръвно налягане и по-добро сърдечно-съдово здраве.

Проучване сред жени, които имат кучета за домашни любимци, показва, че те изпитват по-слабо сърдечно-съдово натоварване, когато са със своите кучета вместо с приятелки. Защо? Кучетата не са осъдителни.

Източник: The Rotarian

Топ

5

Държавите с най-голям годишен прираст, включително миграционен, за 2010-2014 г. са:

ОМАН	7.9%
КАТАР	5.9%
ЮЖЕН СУДАН	4%
НИГЕР	3.9%
КУВЕЙТ	3.6%

Източник: Световен доклад на ООН/USA Today

4.7 ЛИТРА

Възрастните имат средно по 4,7 литра (10 пинти) кръв в тялото си.

Идеята за кръвопреливането е на около 350 години. Някои са вярвали, че преливането на кръв от кротки животни на хора, може да успокои онези, които са гневливи и избухливи.

Източник: The Rotarian

”Надеждата не е магия.

Надеждата е **усилие**.

Надеждата не е това, което имаш. Надеждата е това, което правиш.”

— Франк Бърс, Минеаполис,
Минесота, САЩ